

روزنامه جوان | شماره ۵۳۴۲

حزب‌الله میوه مقاومت در میدان نبرد را می‌چیند

ترجمان سیاسی جنگ سوریه در انتخابات لبنان

رویکرد

سیدرحیم نعمتی

لبنانی‌های خارج از کشور در روزهای جمعه و یک‌شنبه، ۲۷ و ۲۹، برای انتخاب نمایندگان خود در پارلمان لبنان به پای صندوق‌های رأی رفتند. این نخستین بار از زمان استقلال لبنان در سال ۱۹۴۳ است که انتخابات پارلمانی لبنان در خارج از این کشور بر گزار می‌شود و همچنان که جبران باسیل، وزیر خارجه لبنان گفته برگزاری انتخابات در خارج از لبنان با وجود برخی مشکلات یک «موفقیت سیاسی» است و در تاریخ این کشور ثبت می‌شود. این موفقیت سیاسی تا اندازه قابل توجهی می‌تواند مقدمه خوبی باشد برای اصل انتخابات که قرار است روز یکشنبه ششم می برگزار شود. طبیعی است که با پشتس سر گذاشتن این مرحله مقدماتی حساسیت انتخاباتی هم بیشتر از گذشته بشود و البته دخالت‌های خارجی هم با بالاگرفتن فن و تاب انتخاباتی بیشتر می‌شود تا با مسکوم کرب فضای حساس انتخابات آخرین تأثیر خود را در آن گذاشته باشندو فعالیت سوه رسانه‌های سعودی مثل تازنمای عرب‌ستفانی الجزیره و روزنامه الریاض نمونه‌ای از دخالت‌ها هستند. در هر صورت، نبض انتخاباتی لبنان در این دو سه روز به بالاترین حد خود رسیده و تحلیل‌ها و نظرسنجی‌ها در این چند روز به دنبال آن هستند تا اندازه‌گیری این نبض، وضعیت احزاب و نامزدهای انتخاباتی را بررسی کنند.

■ **شرایط دیر هنگام**

آخرین انتخاباتی که در لبنان برگزار شد به سال‌ها قبل یعنی نوامبر ۲۰۰۹ بازمی‌گردد که در آن انتخابات حزب مسبقین به رهبری سعد حریری توانست با کسب ۲۶ کرسی، بیشترین تعداد کرسی‌های پارلمان را به دست بیاورد و حریری با این امتیاز اجازه تشکیل دولت را از میشل سلیمان، رئیس‌جمهور پیشین، گرفت. از آنجایی که نه او و نه احزاب متحدش در جناح ۱۴ مارس نتوانسته بودند اکثریت دو سوم پارلمان را در دست بگیرند، به همین دلیل مجبور بود که دست کم ۱۰ پست دولتش را به سه حزب مهم در جریان رفیق ۸ مارس به نام‌های جریان ملی آزاد، جنبش امل و حزب‌الله بدهد که با توجه به سهمیه پنج وزارت برای میشل سلیمان، حریری اکثریت دولت را در اختیار داشت.

■ **گزارش سجاد مرادی کلاله**

اعتراضات و اعتصابات

عمومی یکی از وجوه بارز

روندهای اجتماعی در

کشورهای اروپایی طی دهه‌های اخیر بوده است. فرانسه از مهم‌ترین کشورهایی است که طی سال‌های اخیر به ویژه بعد از سال ۲۰۰۸، بیشترین درگیری‌ها و اعتراضات داخلی در حوزه‌های کارگری و دانشجویی را تجربه کرده است. این اعتصابات با واقع حاصل سیاست‌ها و مناسبات ناعادلانه حساب آمده و در شرایطی که تاب تحمل شرایط نامساعد تحمیلی از سوی دولت‌ها و کارفرمایان رانداشته‌اند، اقدام به توقف از کار و برپایی اعتراضات در قالب تشکیل‌های کارگری می‌کنند. نکته شایان توجه در اعتراضات سال‌های اخیر فرانسه این است که با توجه به فراوانی نیروی کار از یک سو و اجبار کارگران به انجام کار برای تأمین معاش خویش از سوی دیگر، آنها را وامی‌دارد که در دوره‌های کوتاه به روابط کاری بازگردند. در عین حال به طور کلی این اعتراضات در فرانسه به عنوان پدیده‌ای تاریخی در عرصه‌های مختلف درگیر به‌حساب می‌آید.

به همین ترتیب مواضع دولت‌های روری کار در این کشور نیز نسبت به این اعتراضات به عنوان پدیده‌ای اجتماعی، متنوع بوده و تقریباً تمامی دولت‌های اخیر در فرانسه در دوران ریاست جمهوری نیکولا سارکوزی تا فرانسوا اولاندو در حال حاضر ماکرون درگیر آن بوده‌اند. مهم‌ترین دلایل اعتراضات و اعتصابات فرانسه در دوره اولاندو، حمایت‌های این کشور از سیاست‌های ریاضتی اتحادیه اروپا به ویژه از سال ۲۰۰۸ است. متأثر از این سیاست‌ها، طی این سال‌ها دولت‌های اولاندو و ماکرون سعی در افزایش رشد اقتصادی و همچنین کنترل نرخ بیکاری داشته‌اند. به همین منظور تصمیمات مسالمانه دور اولاندو در جهت اعمال پاره‌ای اصلاحات در قانون کار و قطع برخی از پرداختی‌های اضافه‌کاری کارگران که اعتراضات گسترده اتحادیه‌های کارگری را در پی داشت، قابل توجه است. اعتراضات اخیر فرانسه نیز که پس از سال جدید میلادی روندی مستمر پیدا کرده در واقع بیش از هر چیز ریشه در اصلاحات اقتصادی لوییپال اماتوئل ماکرون

جهاد

سرسوس بین‌الملل ۸۸۴۹۸۴۴۴

■ **انتخابات تاریخی**

جبران باسیل می‌گوید که برگزاری انتخابات در خارج از لبنان در تاریخ این کشور ثبت می‌شود اما باید گفت که واقعه تاریخی آن چیزی است که در ۶می اتفاق می‌افتد. این گفته از میزان قابل توجه دخالت خارجی در این انتخابات قابل تأیید است که تا کنون سابقه نداشته و این دخالت در برخی موارد مثل رفتن ولید البخاری، کاردار سعودی در لبنان و حمد الشامسی، سفیر امارات، به مسجد جامع اموی در منطقه بعلبک دیگر بدون برده‌پوشی انجام می‌شود. افزایش اسنادی از سفارت‌خانه‌های امارات و اردن در لبنان از سوی روزنامه لبنانی الاخبار نشان داد که عمق این دخالت‌ها تا چه حد است و همه بر محور مقابله با حزب‌الله و متحدانش متمرکز شده‌اند. از این افشاکژی‌ها معلوم می‌شود که هدف سعودی‌ها و اماراتی‌ها این نیست که مانع افتادن کرسی‌هایی از پارلمان به دست حزب‌الله و متحدانش بشوند چراکه چنین چیزی در لبنان محال است بلکه هدف آنها این است که کرسی‌های حزب‌الله و متحدانش در پارلمان آنقدر کم بشود تا نتوانند جایی در دولت لبنان داشته باشند. یکی از شگردهای آنها در فهرست‌سازی است تا با طرح فهرست‌هایی از شخصیت‌های شیعه ضد حزب‌الله مانع ورود نامزدهای حزب‌الله به پارلمان شوند. این اسناد به امارات‌لیکس مشهور شده و در یکی از آنها، حمدان سید الهاشمی، سر کنسول امارات در بیروت، فهرستی را به مسئولان خود در وزارت خارجه کنورش معرفی می‌کند که همگی از شخصیت‌های شیعه مخالف ائتلاف حزب‌الله- جنبش امل هستند.

اشاره سید حسن نصرالله به فهرست‌سازی‌های خارجی و حمایت ائتلاف المستقبِل-قوات‌اللبنانیه از این فهرست‌ها در آن همایش حکایت از توجه او به این موضوع دارد و اینکه حزب‌الله و متحدانش در ۸ مارس با آگاهی از دخالت‌های خارجی وارد مبارزات انتخاباتی شده‌اند. باید توجه داشت که این جریان از فهرست‌سازی‌ها تنها نامزدهای حزب‌الله یا جنبش امل را هدف نگرفته بلکه نامزدهای جریان ملی آزاد را هدف گرفته زیرا این حزب با کسب ۱۹ کرسی در انتخابات قبل دومین حزب پارلمان لبنان بود و حالا عوامل حزب‌الله، روز سه‌شنبه اول ماه می در همایش انتخاباتی دره بقاء به این موضوع پرداخت و از تلاش گروه‌های تروریستی برای نفوذ به داخل لبنان را مورد تشکیک یا پانگه‌های شهر کها دانمه کار خود را حتی تا بیروت توسعه بدهند اما مردم منطقه در کنار حزب‌الله در مقابل آنها ایستادند.

از سوی دیگر، موفقیت حزب‌الله در آزمون سوریه باعث شده تا نقش کارکنان ترغاط منطقه متوجه‌وزنه مؤثر حزب‌الله در معادلات منطقه‌ای بشوند و تمام تلاش خود را برای تخریب این‌وزنه به کار ببندند. امریک‌ا که از ۲۰۱۱ بر نامه خود برای تصویف حزب‌الله را با تصویب تحریم‌هایی علیه آن شروع کرده بود، در سه سال اخیر مر تب دامنه متوجه‌وزنه حزب‌الله علیه حزب‌الله توسعه داده تا اینکه به‌خصوص زمینه‌های مالی آن را مسدود کرده باشد.ا. ر تجاع عربی به رهبری آل سعود همگام با این برنامه امریکا حمله سیاسی خود را با تروریتنی خواندن حزب‌الله شروع کرده و این حمله را در موقع هنوز تأثیر قدرت مقاومت در معادلات منطقه معلوم نشده بود. به عبارت دیگر، مقاومت توانسته بود در جنگ ۳۳ روزه ۲۰۰۶ از زمونی موفق را پشت سر بگذارد اما آن آزمون در جنوب لبنان و در مقابل ارتش رژیم صهیونیستی بود و هنوز میزان موفقیت مقاومت و نیروهای آن را یک بحران منطقه‌ای و در مقابل گروه‌های رنگارنگ تروریستی و حامیان منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای آن معلوم نشده بود. نیروهای حزب‌الله در ۲۰۱۲ هنوز درگیر جنگ سوریه نبوده بودند و معلوم نبود که مقاومت چه میزان از تأثیر رادر یکی از پیچیده‌ترین بحران‌های منطقه‌ای دارد. حالا که نزدیک به هفت سال از جنگ سوریه گذشته، نیروهای حزب‌الله نه تنها نقش تعیین‌کننده‌ای در این جنگ داشته‌اند بلکه در داخل نظر خود را به دست بیاوردند.

مردم ونهادهای تقنینی خواسته که میل به ایجاد تغییرات در حوزه مورد درخاست را بپذیرا باشند، با این وجود پس از اعلام اصلاحات در قالب فرامین فوق که کاهش حمایت‌های مردمی از آن را به همراه آورد، نسبت به چگونگی اجرائی‌سازی آن سوآلات زیادی مطرح شده است. در این رابطه کنفدراسیون عمومی کارگران مهم‌ترین تحلدهای فرانسه حتی اصلاحات در خواستی ماکرون را اعلام جنگ علیه کارگران اعلام کرد. در ادامه این روند همچنین بزرگ‌ترین اتحادیه کارگری فرانسه مشهور به سی. اف. تی. دی چندی قبل اعلام کرد که از طرح اصلاحات اقتصادی ماکرون برای اصلاح بازار کار ناامید شده است. روی گردانی مردم از این اصلاحات، روند نزولی محبوبیت ماکرون در نظرسنجی‌ها را نیز به همراه داشت؛ به نحوی که بر طبق این آمار روند اعتماد مردمی به سیاست‌ها و رهبری این رئیس‌جمهور جوان طی ماه‌های اخیر کاهش بیش از ۱۰ درصدی را نشان می‌دهد. روی دیگر این اعتراضات هم‌راهی ماکرون با ترامپ رئیس‌جمهور امریکادر مسائل و موضوعات سیاست خارجی در عرصه‌های مختلف است تا جایی که بسیاری از تحلیلگران ماکرون را بهترین شریک اروپایی دونالد ترامپ دانسته‌اند. شعارهای انتخاباتی این دو نیز در راستای استحکام و قوام بخش‌های اقتصادی داخلی بیش از پیش در این رابطه به چشم می‌آید. در واقع هر دو رئیس‌جمهور طی یک سال اخیر سعی در انجام پاره‌ای اصلاحات در زمینه‌های داخلی داشته‌اند؛ با این تفاوت که اصلاحات ترامپ تا حدودی مورد توجه جامعه امریکا قرار گرفته است؛ در حالی که اصلاحات مورد نظر ماکرون با اعتراضات و اعتصاب خیابانی کارکنان بخش‌های مختلف جامعه فرانسه از جمله حمل و نقل و دانشجویان مواجه شده است. نکته قابل توجه دنباله‌روی دولتمردان کنونی فرانسوی از سیاست‌هایی است که در واقع یادآور سیاست‌های ریاضتی اولاندو است که با مخالفت چپ‌گرایان فرانسه روبه‌رو شد.

نکته حائز اهمیت این است که ماکرون با وجود پیروزی حزب کمونیستی به پیش‌قدم‌فردان دولت در انتخابات پارلمانی سال ۲۰۱۷ توانست نمایندگان پارلمان را با خود همراه سازد، اما با اصلاحات درخواستی خویش در سال ابتدایی دولت خود، در مقابل خواست مردمی قرار گرفته است.

دورنمای دور جدید بحران در اوکراین

دورنما

دکتر سیدرضا میرطاهر

هرچند اوکراین تا قبل از بحران ۲۰۱۴ در دوره ریاست جمهوری ویکتور یانوکوویچ روابط دوستانه‌ای با روسیه داشت، اما رویدادهای اوایل سال ۲۰۱۴ که نهایتاً منجر به روی کار آمدن دولتی غربگرا در کی‌یف شد، روابط این دو همسایه را به‌شدت تحت تأثیر قرار داد. روسیه در واکنش به حوادث اوکراین که آن را توطئه غربی و کودتایی علیه رئیس‌جمهوری قانونی اوکراین اعلام کرد، با برگزاری همه‌پرسی، شبه‌جزیره کریمه را به قلمرو خود منضم کرد و از سندی دیگر مخالفان روس‌گرا در شرق اوکراین نیز علم مخالفت با دولت مرکزی را برافراشته و خواهان استقلال شدند؛ مسئله‌ای که موجب آغاز جنگ داخلی در اوکراین شد که تاکنون بیش از ۱۰ هزار کشته بر جای گذاشته است. ضمن اینکه اکنون در شرق اوکراین وضعیت بن‌بست حکمفرما بوده و هر از چند گاهی آتش‌بس شکننده در این منطقه نقض می‌شود. غربی‌ها در واکنش به این مسائل تحریم‌هایی را علیه روسیه اعمال کرده‌اند و به‌ویژه امریکا هزار چندگانهی دایره این تحریم‌ها را گسترش می‌دهد. البته دولت غربگرای اوکراین نیز که پترو پوروشنکو در رأس آن قرار دارد، در این تلاش غرب مشارکت کرده و روند تحریم‌ها علیه روسیه را ادامه می‌دهد.

■ **اقدام جدید**

شورای امنیت ملی و دفاعی اوکراین چهارشنبه شب تحریم‌های جدیدی علیه اشخاص حقوقی روسیه وضع کرد که شامل نمایندگان مجالس روسیه هم می‌شود. این تحریم‌ها توسط کابینه، سرویس امنیتی و همچنین بانک ملی اوکراین به مدت سه سال یا به صورت نامحدود در ارتباط با اشخاص حقوقی و حقیقی روسیه لحاظ شده است. در بیانیه این شورا تصریح شده که تحریم‌هایی علیه اشخاصی که در تهاجم اطلاعاتی و سایبری علیه اوکراین نقش داشته‌اند یا مسبب زندانی شدن شهروندان اوکرائنی به صورت غیرقانونی در روسیه شده‌اند، اعمال می‌شود. نمایندگان دوما و شورای فدرال (مجلس سنای روسیه نیز در این لیست قرار دارند. این تحریم‌های جدید در راستای همگام‌سازی با فهرست تحریم‌های جدید وزارت خزانه‌داری امریکا علیه روسیه که ۱۶ آوریل منتشر شدند، وضع شده است. پیشتر، پایگاه خبری پترو پوروشنکو رئیس جمهوری اوکراین اعلام کرده بود که تحریم‌های جدیدی علیه روسیه در پی مسمومیت سرگئی اسکرپال جاسوس سابق روس در بریتانیا و همچنین برگزاری انتخابات ریاست جمهوری روسیه در شبه‌جزیره کریمه وضع کرده است. دولت غربگرای اوکراین، همواره بر لزوم تاووم و تعمیق تحریم‌ها علیه روسیه به منظور تغییر سیاست آن در قبال بحران شرق اوکراین تأکید کرده است. به‌ویژه پوروشنکو بر این مسئله تأکید دارد که تحریم‌های غرب علیه مسکو باید تا زمانی که روسیه شروط موارد مد نظر کی‌یف و غربی‌ها یعنی واگذاری مجدد کریمه و اوکراین و حمایت نکردن از مخالفان شرق اوکراین را بپذیرد، ادامه داشته باشد. این رویکرد کی‌یف همونا با خواسته غربی‌ها اعم از امریکا و اتحادیه اروپا برای ادامه سیاست سختگیرانه علیه مسکو به منظور تمکین روسیه در قبال خواسته‌های غرب و اوکراین است. ادامه تحریم‌ها علیه روسیه، به رغم تسلیم نشدن مسکو در برابر آن، وضعیت دشواری را از لحاظ اقتصادی و سیاسی برای روسیه به وجود آورده است. در واکنش به اقدامات اوکراین و حامیان غربی آن، مقامات روسیه بارها بر این مسئله تأکید کرده‌اند که کریمه بخش لاینفک روسیه بوده و تا زمانی که دولت غربگرای اوکراین، منافع روسیه در این کشور را به رسمیت نشناسد و از اقداماتی که مخالف امنیت ملی روسیه و منافع اساسی آن هستند خودداری نکند، کم‌انکام سیاست‌کنونی خود را در شرق اوکراین ادامه خواهد داد. از نگاه روس، عدم تمایل مقامات دولت غربگرای کی‌یف به حل مسالمت‌آمیز و سیاسی بحران اوکراین از جمله عدم اجرای مفاد توافقنامه مینسک – ۲، دلیل ادامه شرایط بن‌بست کنونی است. به‌نظر می‌رسد ادامه روند موجود به ویژه تشدید تحریم‌ها علیه روسیه چه از جانب غربی‌ها و چه از جانب دولت غربگرای اوکراین و موضع خصمانه آنها علیه مسکو، جای امید چندانی برای یافتن راه‌حلی که مورد قبول طرفین باشد و منجر به تحقق صلح در شرق اوکراین شود، باقی نمی‌گذارد.

■ **مسئله کریمه**

شبه‌جزیره کریمه در فوریه ۲۰۱۴ پس از برگزاری همه‌پرسی ورأی حدود ۹۷ درصدی مردم آن به روسیه ملحق شد. اما این مسئله هیچگاه مورد قبول دولت کی‌یف قرار نگرفته است. در عین حال غرب به ویژه اتحادیه اروپا و امریکا موضعی مشابهی با کی‌یف در این زمینه اتخاذ کرده‌اند. در این چارچوب شاهد اعمال تحریم‌های گسترده اتحادیه اروپا و امریکا علیه روسیه هستیم که با هدف بازگرداندن کریمه به اوکراین از سال ۲۰۱۴ تاکنون اعمال شده است. حتی پس از روی کار آمدن دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری جدید

امریکا که تصور می‌رفت روابط امریکا با روسیه بهبود خواهد یافت، شاهد آن بودیم که ترامپ تأکید کرد که تا زمانی که روس‌ها در کریمه باقی‌نمانند، تحریم‌های وضع شده علیه مسکو در دولت اوپاما ادامه خواهد یافت. الکساندر گولند معاون رهبر حزب «آلترناتیو برای امان» معتقد است که کریمه دوباره هر گز به اوکراین باز نخواهد گشت و تحریم‌ها وضعیت را تغییر نخواهند داد. دولت غربگرای اوکراین در عین حال سفرهای ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهوری روسیه به این شبه‌جزیره را که با هدف تحکیم حاکمیت مسکو بر این منطقه صورت گرفته محکوم کرده و آن را نقض حاکمیت خود دانسته است. به رغم اینها مسکو بر حاکمیت خود بر کریمه بافشاری کرده و پس از الحاق کریمه به خاک خود تلاش کرد تا اتصال زمینی وریلی به آن را فراهم کند. در این راستا با احداث پل بزرگی کریمه را به خاک اصلی روسیه متصل کرده است که به‌زودی افتتاح می‌شود. روسیه همچنین به منظور جلوگیری از هر گونه تهاجم احتمالی مبادرت به استقرار انواع تجهیزات نظامی مانند سامانه موشکی اس – ۴۰۰ در کریمه کرده است. سامانه موشکی اس – ۴۰۰ در ابتدای سال ۲۰۱۸ با هدف کنترل مرز کریمه با اوکراین در این شبه‌جزیره مستقر شد. در ژوئیه ۲۰۱۵ نیز وزارت دفاع روسیه اعلام کرد، یک اسنادکارن بمبافکن دور پرواز در شبه‌جزیره کریمه مستقر می‌کند. همه این اقدامات در واقع نمایش قدرت مسکو و نشانه عزم آن برای حفظ کریمه بوده است. البته موضع گیری‌های دولت غربگرای کی‌یف و مخالفت غربی آن در باره مخالفت شدید با الحاق کریمه به روسیه، واکنش شدید مسکو را موجب شده است. روسیه اعلام کرد که هیچ‌گاه قصد ندارد تا درباره تأملیات ارضی خود، با طرف‌های خارجی مذاکره کند. از نگاه سران کرملین مسئله الحاق کریمه به روسیه امری تمام‌شده تلقی می‌شود و دیگر نه فقط حاضر به مذاکره در این باره نیستند بلکه به‌رغم فشارهای شدید غرب و نیز تهدیدات دولت کی‌یف و گروه‌های راستگرای افراطی و ملی‌گرای اوکرائنی هیچ تغییری در موضع خود در این زمینه و نیز تثبیت حاکمیت و سلطه مسکو بر کریمه نخواهند داد.

■ **آتش‌افروزی امریکا**

سختگویی وزارت امور خارجه امریکا اخیراً از اسال موشک‌های ضدتانک پشرفته «جاولین» به اوکراین خبر داد. امریکا در چند سال اخیر میلیون‌ها دلار برای حمایت از دولت غربگرای اوکراین به‌ویژه در حوزه نظامی اختصاص داده است. واشنگتن از سال ۲۰۱۴ تاکنون ۸۵۰ میلیون دلار برای کمک‌های امنیتی کی‌یف اختصاص داده است. در بودجه نظامی ۲۰۱۸ امریکانیز که دونالد ترامپ رئیس‌جمهوری امریکا در دسامبر ۲۰۱۷ آن‌مضا کرد، ۳۵۰ میلیون دلار برای حمایت‌های امنیتی از اوکراین اختصاص یافته است. از دیدگاه مسکو، تجهیز اوکراین به سلاح‌های مرگبار نه تنها باعث گسترش ثبات در این کشور نمی‌شود، بلکه احتمال اقدام نظامی از تش اوکراین را با توجه به دستیابی به تسلیحات تأثیر گذار بر میدان نبرد مانند موشک‌های جاولین، افزایش می‌دهد. رویکرد واشنگتن در زمینه افزایش کمک‌های نظامی و تسلیحاتی به اوکراین هم چنین به منبایه اقدامی برای کاهش نفوذ روسیه در حوزه خلیج نزدیک این کشور محسوب می‌شود. با روی کار آمدن یک دولت غربگرا در کی‌یف در سال ۲۰۱۴، مقامات جدید اوکراین خواهان همکاری فزاینده با غرب و واگرایی از روسیه شده‌اند. در این راستا کی‌یف خواهان ادغام در نهادهای غربی به ویژه ناتو و اتحادیه اروپا است. اما این روند با مخالفت آشکار مسکو به‌ویژه در بعد نظامی یعنی عضویت اوکراین در ناتو مواجه شده است. مسکو بارها هشدار داده که تنها عضویت اوکراین در ناتو، بلکه حتی ادغام وضعیت خاص برای این کشور با ارائه برنامه برای اعطای عضویت، با واکنش شدید روسیه مواجه خواهد شد. با این همه امریکایی‌دون اعتنا به مخالفت‌های روسیه، روند گسترش روابط و افزایش حضور نظامی در اوکراین را دنبال کرده است. مسلمانانماده این روند، از سوی واشنگتن به تقابل فزاینده بین مسکو و کی‌یف از یک سو و تقابل فزاینده بین امریکا و روسیه از سوی دیگر منجر خواهد شد. ضمن اینکه روسیه برای ایجاد توازن نظامی کمک‌های خود را به مخالفان روس‌گرا افزایش خواهد داد. این مسئله به افزایش احتمال بروز درگیری‌های جدید در شرق اوکراین منجر خواهد شد.